

Bilag 5

Skatteministerens kommentar til henvendelsen fra Århus Kommune af 23. maj 1999

Århus Kommune fremfører i sin henvendelse, at de på intet tidspunkt har modtaget nogle signaler fra Skatteministeriet om, at den nye aftale indgået med virkning fra 1. januar 1999 kunne være problematisk.

I notatet udarbejdet af Århus Kommune diskuteres herefter omfanget af interessemodsatninger på et liberaliseret elmarked og udtrykket »indregnet i elprisen«.

Der argumenteres for, at der på det liberaliserede marked stadig vil være modsatrettede interesser mellem el- og varmesiden samt at der er en forpligtelse til at sikre en rimelig omkostningsfordeling. Århus Kommune mener, at der med den nye elforsyningslov er en tilstrækkelig sikkerhed for afgiftsgrundlaget.

Med hensyn til »indregnet i elprisen« mener Århus Kommune, at Skatteministeriet sammenblander brændselsomkostningen og brændselsmængden. Det hævdes således, at det ikke er relevant, hvorvidt kraftværkerne får dækning for samtlige omkostninger eller ej. Århus Kommune skriver, at omkostningsopgørelsen i et liberaliseret marked ikke vil være sammenfaldende med salgsprisen, der pr. definition afhænger af udbud og efterspørgsel på markedet. Dette skulle ifølge Århus Kommune ikke have afgiftsmæssig relevans.

Det fremføres desuden igen, at L 244 har betydelige miljømæssige konsekvenser, da det ikke længere skulle kunne betale sig at investere i brændselsbesparende tiltag.

Endelig gentages forslaget om som minimum at tillade anvendelsen af gældende kontrakter ved afgiftsopgørelsen.

Hertil bemærkes:

Da der i henvendelsen fra Århus Kommune i vidt omfang er tale om en gentagelse af problemstillinger, der tidligere er taget stilling til i forbindelse med besvarelsen af henvendelser fra Århus Kommune og i spørgsmål fra Skatteudvalget, skal jeg henvise til disse, jf. besvarelsene af bl.a. bilag 9, 10, 12 og 19, og i stedet koncentrere mig om de nye synspunkter.

Lad mig indledningsvis bemærke, at det ikke er korrekt, at Midtkraft/Århus ikke har modtaget signaler om, at den nye kontrakt pr. 1. januar 1999 ikke kan anvendes.

Det blev således allerede anført i Skatteministeriets cirkulære af 20. august 1998, at værker, der ikke direkte kan anvende afgiftslovgivningens bestemmelser for afgiftsfritagelse, f.eks. fordi elektriciteten sælges til udefra givne priser uafhængig af værkets omkostninger ved fremstillingen af elektriciteten, skal anvende et referenceværk ved beregningen af afgiftsfritagelsen, for at undgå, at hele brændselsforbruget skal afgiftsbelægges.

Århus Kommune/Midtkraft må have været vidende om dette siden slutningen af august sidste år.

Cirkulærets bestemmelser om referenceværker tilsigter i øvrigt netop at sikre, at kraftvarmeværker *ikke* skal betale afgift af det fulde brændselsforbrug i en situation, hvor lovgivningens bestemmelser om »indregnet i elprisen« ikke længere er opfyldt.

Med hensyn til de miljømæssige konsekvenser vil der for værker, der deler kraftvarmefordelen, med både den gældende lovgivning og L 244, være en afgiftsmæssig tilskyndelse til at spare yderligere brændsel i forbindelse med samproduktionen af el og varme. Afgiftsbesparelsen som følge af et reduceret brændselsforbrug vil svare til den forholdsmæssige andel af det samlede brændselsforbrug, der henregnes til varmeproduktionen. Jo større en andel af det samlede brændselsforbrug, der henregnes til varmeproduktionen, des større vil den afgiftsmæssige besparelse være som følge af et reduceret brændselsforbrug.

Jeg er endvidere ikke enig i Århus Kommunes vurdering af omfanget af de modstående interesser på el- og varmeområdet. Den regulering, der i fremtiden vil finde sted på varmeområdet, vil først og fremmest vedrøre den samlede varmepris – ikke de enkelte elementer.

Tilsvarende har fordelingen af omkostningerne ikke betydning for elprisen, der alene vil være